

క్రియకర్త క్రియశాల

యం.పి.యస్సాన్

“అక్కా నేను లోపలకు రావచ్చా?” అన్న మాటలు విని తలెత్తి గుమ్మంవైపు చూశాను. గీత నవ్వుతూ నిలబడి వుంది.

“రా గీతా కొత్తవారిలా పర్మిషన్ అడుగుతున్నావే?” బొత్తాలు కుడుతున్న చొక్కా పక్కన పెట్టి అన్నాను.

గీత వచ్చి నా ఎదురుగా కూర్చుంది. ఈ ఇల్లుగల వాళ్ళ అమ్మాయి ఆమె. క్రింది పోర్లన్ లో వాళ్ళుండి పై పోర్లన్ మాకు అద్దెకిచ్చారు. గీతకు దాదాపు పాతికేళ్ళు వుంటాయి. ఇంకా పెళ్ళి కాలేదు. “ఎక్కడా సంబంధాలు కుదరడంలేదు” అంటోంది గీత వాళ్ళమ్మ శాంతమ్మ.

గీత నన్ను అక్కా అని ఆయన్ను బావగారు అంటు ఆప్యాయంగా పిలుస్తోంది. వాళ్ళమ్మ కూడ మాతో సానుకూలంగానే వుంటోంది. ఆయన ఆఫీసుకు వెళ్ళాకా.. వచ్చి నాతో ఏదేదో కబుర్లు చెబు తుంటోంది గీత. మాకు పిల్లలు లేకపోవడం, అత్తమామలు పల్లెటూర్లో వుండడంవల్ల- ఆయన ఆఫీ సుకు వెళ్ళిపోతే నేను ఒంటరిగా వుండాలాచ్చేది, కానీ గీత వల్ల నాకు మంచి కాలక్షేపం అవుతూ ఉంటుంది.

“అక్కా ఏమిటిరోజు పరధ్యానంగా వున్నావు?” అంటు గీత నా భుజంపై చేయి వేయడంతో ఆలోచ నల నుంచి తేరుకొని “ఆ.. ఏం లేదు చెప్పు. ఏమిటి విశేషాలు? నిన్న సినిమాకు వెళ్ళావు కదా? ఎలా వుంది?” అంటూ మాటలు కలిపాను.

“ఏం సినిమాలే అక్కా. అసలు సినిమాకెందుకు వెళ్ళానా.. అనిపించింది.”

“ఏం ఎందుకని?”

గీత దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి, “అక్కడో చూడకూడని దృశ్యం చూశానక్కా” అంది.

“ఏం చూశావేమిటి?” కుతూహలంగా అడిగాను.

“సరే కానీ అక్కా, ముందీ విషయం చెప్పు. మీది లవ్ మ్యారేజా..? లేక అరేంజ్డ్ మ్యారేజా.”

“మాది పెద్దలు నిశ్చయించి చేసిన వివాహమే. ఏం? ఎందుకలా అడుగుతున్నావు?”

“ఏం లేదు. బావగారు నీతో ప్రేమగానే వుంటుం టారా? లేక మీరిద్దరు.. తరచు...”

“ఆగిపోయావే? గొడవ పడుతుంటారా అనే కదా అడగబోయావు. మా ఇద్దరి మధ్య ఎలాంటి గొడ వలూ లేవు. ఆయన నన్ను ప్రాణ సమానంగా చూసు కుంటున్నారు. అలాంటి వ్యక్తి నాకు భర్తగా దొరకడం

నిజంగా నా అదృష్టమే.”

“సారి అక్క. అయితే నేను పొరబడినట్టున్నాను. వస్తానూ” అంటు లేవబోయింది.

నేను ఆమె చేయిపట్టి కూర్చోబెడుతూ “ఏదో చూడ కూడనిది చూశానన్నావు.. అదేమిటి చెప్పు” నవ్వుతూ అన్నాను.

“అబ్బా అదేం లేదులే వదిలేయి” తప్పించుకునే దానికి చూసింది.

నేను ముఖం సీరియస్ గా పెట్టి “ఇదిగో ఇలా సగం మాటల్లో ఆపి సస్పెన్స్ లో పెట్టావంటే నీకీ అక్కమీద ఒట్టే” అన్నాను.

ఆమె నావైపు బాధగా చూస్తూ- “అబ్బా బుద్ధి తక్కువై నీదగ్గర ఈ విషయం ప్రస్తావించాను. ఒట్టు వేసి నన్ను కట్టిపడేశావు. ఇక చెప్పక భస్తానా? నిన్న నేను వెళ్ళిన సినిమాకి బావగారు కూడ వచ్చారు.”

ఫక్కున నవ్వాను నేను. “ఇదా నువ్వు చూడకూడని విషయం? ఆయన నాతో చెప్పే వెళ్ళారులే.”

“ఆయనతోపాటు మరో స్త్రీ కూడ వుంది. చాలా మాడ్రన్ గా, అందంగా ఉంది. వాళ్ళిద్దరూ అతి దగ్గ రగా మసులుకొంటు జోకులేసి నవ్వుకోవడం నేను కళ్ళారా చూసి నమ్మలేకపోయాను.” బాంబు

పేల్చింది గీత. ఆమె చెప్పిన మాటలు ఒక్కక్షణం నా బుర్రలోకి ఎక్కలేదు. అర్థమైన వెంటనే నా నోట మాట రాలేదు. దుఃఖం పొంగుకొచ్చింది. అందోళనను నొక్కిపెట్టి- లేని నవ్వును మొఖంపై తెచ్చుకొని “నువ్వు పొరబడిన ట్టున్నావు గీతా” అన్నాను.

“స్ట్రెబ్లూ జీన్స్ వై రెడ్ అండ్ బ్లూక్ చెక్స్ వున్న పర్టు కదా నిన్న బావగారు వేసుకొని వున్నది?”

“అవును” అప్రయత్నంగా అన్నాను.

“అయితే ఖచ్చితంగా బావేనక్క” తేల్చి చెప్పేసింది గీత.

నేను మౌనంగా తలొంచుకున్నాను. క్రింది నుంచి శాంతమ్మ, “గీతా” అని పిలవడంతో- “అమ్మ పిలు స్తోంది వెళ్ళొస్తానక్కా” అంటు చకచక వెళ్ళిపోయింది గీత. ఏమిటి అమ్మాయి చెబుతున్నది? నిజమా? అబద్ధం చెప్పాల్సిన అవసరం ఆమెకేముంది? మరి ఈయనగారు పైకి రాముడిలా నటిస్తూ, బయట కృష్ణుడిలా రాసలీలలు వెలగబెడుతున్నాడా? ఏమిటో ఏమీ అర్థం కావడంలేదు. ఆయనోస్తే కాని ఏ విషయం తెలదు. అయితే ఆవేశం కన్నా ఆలోచనతోనే కూపి లాగితే మంచిదనిపిస్తోంది నాకు.

రాత్రి మామూలుకంటే ఆలస్యంగా వచ్చారాయన. వస్తూనే ఎప్పటిలాగే నన్ను వాటేసుకొని ముద్దివ్వబో యారు. ఆయనకా అవకాశం ఇవ్వకుండా దూరంగా నెట్టేశాను.

“ఏమిటి శ్రీమతిగారు అలకపాన్సు ఎక్కినట్టు న్నారు?”

“....”

“మైడియర్ రేణు అలక అతివకు అందమే కాద నను. కానీ ఆ అలకకు కారణమేమిటో సూచనప్రాయంగా అయినా తెలియజేస్తే దాన్ని తగ్గించేందుకు శతవిధాలా ప్రయత్నిస్తాడు మీ సేవకుడు.”

తన ధోరణిలో అంటు నా ఎదురుగా వచ్చి తలొంచుకుని బుద్ధిమంతుడిలా నిలబడ్డాడు.

“ఇలాంటి మాటల్లో ఆరితేరే కదా మీరు నాతో ఆడు కుంటున్నారు?” కోపంగా అన్నాను.

ఆయన నాకు చేరువై తన చూపుడు వ్రేలితో నా చుబుకాన్ని ఎత్తి నా కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ “ఏ పిచ్చిమొద్దు ఏమైందివాళ నీకు? ఎందుకిలా ప్రవర్తిస్తు న్నావు?” అన్నారు.

“ఔను నేను పిచ్చిమొద్దునే. అందుకే నేనంటే మీకంత అలునైపోయింది” బాధగా అన్నాను నేను.

“అయ్యో.. నేనేదో మాట వరుసకంటే నువ్వు ఫీలౌ తున్నావా?” నొచ్చుకుంటున్నట్టు అని తల పట్టుకొని కుర్చీలో కూర్చున్నారాయన.

ఆయనవైపు తదేకంగా చూశాను. అదే అమాయక మైన ముఖం! అలాంటాయన ఎంతకు తెగించారు! సరే దొరకనంత వరకూ దొంగైనా దొరకదా. చూద్దం

అనుకుంటు ఆయన వద్దకు వెళ్ళి “కాఫీ పెట్టన లేదంటే ఒకే సారి భోంచేస్తారా?” అడిగాను.

ఆయనో క్షణం నావైపు అదోలా చూసి “భోజనం వడ్డిస్తే సంతోషిస్తాం దేవి గారు” వ్యంగ్యంగా అని బట్టలు మార్చుకునే దానికి లోనికెళ్ళారు.

నేను డైనింగ్ టేబుల్ సర్దుతున్నానన్న మాటకానీ నా మనసంతా ఆయనగారి ప్రియురాలి చుట్టూ తిరగసాగింది. “చాలా మాడ్రన్ గా అందంగా వుంది” అన్న గీత మాటలు నా చెవుల్లో ప్రతిధ్వనించ సాగాయి.

ఆయనొచ్చి డైనింగ్ టేబుల్ ముందు కూర్చోని ప్లేటందుకున్నారు. అన్నం, కూరలు వడ్డించాను.

“నువ్వు కూర్చో” అన్నారు.
 “అకలిగా లేదు” ముక్తసరిగా జవాబిచ్చాను.
 “అబ్బా.. నువ్వు తింటేకానీ నా కడుపు నిండదన్న సంగతి నీకు తెలియదా?”

పెళ్ళామే ప్రపంచమైనట్టు ఎంచక్కా నటిస్తున్నారో చూడు!

“అవును ఈరోజు ఎందుకింత ఆలస్యమైంది?” అడిగాను.

“రేపు ఆఫీసు పనిమీద వైజాగ్ వెళుతున్నాను. టికెట్లు రిజర్వేషన్ చేపించి వస్తున్నాను.”

టికెట్లు కాదు టికెట్లూ అంటే వెళుతున్నది ఈయనొక్కరే కాదన్నమాట.

“ఎవరెవరు వెళుతున్నారు?”
 “నేను మా కొలీగ్.”

కొంపతీసి ఈయనగారు రేపు తన ప్రియురాలితో కలిసి వెళ్లడంలేదు కదా!?

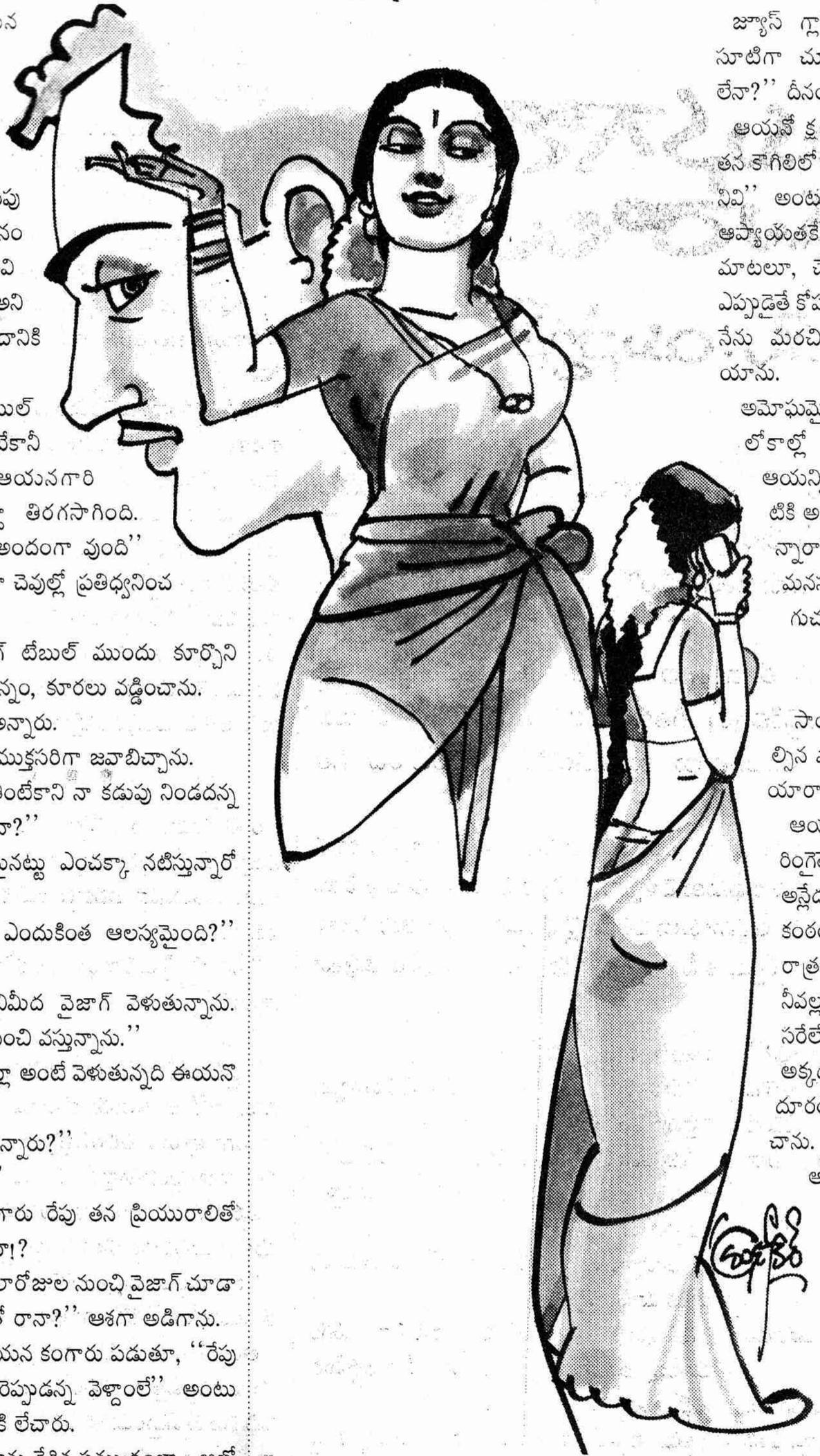
“ఏవండీ నాకు చాలారోజుల నుంచి వైజాగ్ చూడాలని వుంది. నేను మీతో రానా?” ఆశగా అడిగాను.

నేనూహించినట్టే ఆయన కంగారు పడుతూ, “రేపు కుదరదు రేణు, మరెప్పుడన్న వెళ్దాంలే” అంటు చేయి కడుక్కునే దానికి లేచారు.

నా మెదడంతా తుఫాను రేగిన సముద్రంలా.. ఆలోచనలతో అల్లకల్లోలం అయిపోసాగింది. దేవుడా.. ఏమిటి నాకి పరీక్ష! ఈయన పేరుకి నూర్యుడు. కార్టెక్టర్ లో రాముడా? కృష్ణుడా..? తెలేదెట్టా!

నేను కిచెన్ సర్దేసి బెడ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళాను. ఏదో పుస్తకం చదువుతున్న ఆయన నన్ను చూసి పుస్తకం పక్కనే పెట్టి “భోజనం చేశావా లేదా?” అడిగారు.

తల అడ్డంగా వూపాను నేను. ఆయన లేచి వెళ్ళి ఫ్రెజ్జులో నుంచి నాల్గు బత్తాయి పండ్లు తీసి అప్పటి

జ్యూస్ గ్లాస్ పక్కన పెట్టి ఆయన కళ్ళలో సూటిగా చూస్తూ “ఏవండీ- నేను అందంగా లేనా?” దీనంగా అడిగాను.

ఆయనో క్షణం నావైపు విస్మయంగా చూసి నన్ను తన కౌగిలిలో బంధించి, “నువ్వు అందానికే అందానివి” అంటు ముద్దుల వర్షం కురిపించారు. ఆ ఆప్యాయతకే నేను కరిగిపోతుంటాను. ఆయన మాటలూ, చేతలూ నాలోని కోపాన్ని నెట్టివేశాయి. ఎప్పుడైతే కోపం స్థానంలో ప్రేమ ప్రవేశించిందో నన్ను నేను మరచి పూర్తిగా ఆయనకు అంకితమైపోయాను.

అమోఘమైన తన శృంగార చేష్టలతో నన్ను ఏదేదో లోకాల్లో విహరింప జేశారాయన. తీగలా ఆయన్ని అల్లుకుపోయాను. అలా ఎంతోసేపటికి అలసి నా గుండెలపై తల వాల్చి పడుకున్నారాయన. నా శరీరమైతే తృప్తి పడింది కాని మనసులో మాత్రం ‘ఆ’ అసంతృప్తి ముల్లు గుచ్చుకుంటూనే వుంది.

సాయంత్రం వైజాగ్ వెళ్ళేందుకు సర్దాల్సిన వాటి గురించి చెప్పి ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోయారాయన.

ఆయన వెళ్లిన పది నిమిషాలకు ఫోన్ రింగితే రిసీవర్ ఎత్తాను. నేను హలో అనైనా అన్నేదు. ఈలోగానే అవతల నుంచి ఓ ఆడ కంఠం “హలో సూర్యా హా ఆర్ యు? రాత్రంతా కలలో వచ్చి తెగ అల్లరి చేశావు. నీవల్ల నాకు రాత్రంతా నిద్రలేదు తెలుసా? సరేలే ఎలాగూ వైజాగ్ వెళుతున్నాముగా అక్కడ మూడు రాత్రులు నిన్ను నిద్రకు దూరం చేసేస్తాను. అన్నట్టు చెప్పడం మరిచాను. ఈ సీజన్ లో వైజాగ్ లో చలెక్కవ.

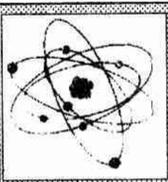
అందుకని ఓ స్వెటర్ తెచ్చుకో. అఫ్ కోర్స్ నీ పక్కన వెచ్చగా నేనుంటాననుకో... కానీ మరీ పబ్లిక్ లో బావుండదు కదా? నాకు భలే డ్రిల్లింగ్ గా వుంది సూర్యా నీతో కలిసి ప్రయాణం.. ‘వావ్’ ఎప్పుడెప్పుడు సాయంత్రమ వుతుందా.. అని వేయి కళ్ళతో ఎదురుచూస్తున్నాను. ఓకే బై. మ్యూ..చ్..” అంటు ముద్దిచ్చి

ఫోన్ పెట్టేసింది. నిశ్శబ్దురాలై అలాగే నిలబడిపోయాను నేను. నా వళ్ళంతా ఏదో కంపనం! రాక్షసి.. ఫోన్లో కాబట్టి సరిపోయింది. అదే ఎదురుగా వుంటే గొంతు నులిమి చంపేస్తుండేదాన్ని.

ఎంత ధైర్యం దానికి. ఇంటికి ఫోన్ చేసి అంత బరితెగించి మాట్లాడుతుందా. అంటే వీళ్ళ ఘనకార్యం ఎన్నాళ్ళ నుంచి కొనసాగుతుందో? ఇప్పటి వరకూ

కప్పుడు జ్యూస్ చేసి తీసుకొచ్చి నాకిచ్చి “తాగు ఇది. ఆకలికి, ఆరోగ్యానికి, అందానికి అన్నిటికీ మంచిది” అన్నారు.

ఏమిటిమనిషి మనస్తత్వం? ఇలాంటి పనులతో నన్ను కట్టిపడేస్తుంటారు. కానీ, ఆయన నోటి వెంట ‘అందం’ అన్న పదం రావడంతో నాలో మళ్ళీ ఆదిక్కుమాలిన ప్రియురాలి ఆలోచనలు చోటు చేసుకున్నాయి.

బొగ్గు ఎలా ఏర్పడింది?

250 మిలియను సంవత్సరాలకు పూర్వం భూమిలో కుళ్ళి, చీకీ నశించిపోయిన శాకాద్రవ్యాలు మెల్లిగా రసాయన వియోగం చెందడంవల్ల బొగ్గు ఏర్పడింది.

కాఫీలో పాలు, పంచదార

1683లో పోలండ్ ప్రయాణీకుడు ఫ్రాన్జ్ జియోగ్ కోల్షిట్స్ ఆస్ట్రియా వియన్నాలో ఒక కాఫీ హోటలును స్థాపించాడు. ఇతడే మొట్టమొదట కాఫీలో పాలు పంచదార కలిపి వాడిన మొదటి వ్యక్తి.

ది నైట్ వాచ్

'రెమ్ బ్రాన్డ్' యూరప్ లో హోలండ్ కు చెందిన ప్రఖ్యాత చిత్రకారుడు. ఇతను చిత్రించిన చిత్రాలు ఇప్పటికీ ప్రపంచంలో అనేక ఆర్టు గ్యాలరీల్లో భద్రపరచబడ్డాయి. భార్య మరణానంతరం వున్నప్పుడు 'ది నైట్ వాచ్' అనే చిత్రాన్ని చిత్రించాడు. ఇంతటి గొప్ప చిత్రకారుడు దారిద్ర్యంతో మరణించాడు. ఇతడు బదునందల యాభై చిత్రాలను సృష్టించాడు.

నల్లబరిచే వృక్షం

బీహార్ లోని చోటా నాగపూర్ లో 'కాలాకరయ్యా' అనే పెద్ద వృక్షం నీడ పడిన భూ ప్రదేశం నల్లబడిపోతుంది. అక్కడ మొలిచిన గడ్డి కూడా నల్లబడిపోతుంది.

కాలుష్యం

న్యూయార్కు నగరంలో కంటే కార్లు, ట్రక్కులు చాలా తక్కువగా వున్నా, కార్బన్ మోనాక్సైడ్ వాయువులతో కలకత్తా నగరం న్యూయార్కు కంటే రెట్టింపు కాలుష్యవంతం అవుతుంది. ఢిల్లీ నగరంలో కాలుష్యం భయంకరమైన స్థాయికి చేరుకుంది. ఇప్పుడు ప్రపంచంలో మిక్కిలి ఎక్కువ కాలుష్యమైన నగరం ఢిల్లీ.

- జి.శారద

అనుమానం మాత్రమే వుండింది. ఇప్పుడది నిజమని తేలిపోయింది.

ఈ స్థితిలో నేను నిదానమే ప్రధానం అంటు చేతులు కట్టుకొని కూర్చుంటే పరిస్థితి నా చేయి దాటిపోయే ప్రమాదముంది! అందుకే బాగా ఆలోచించి స్థిరంగా ఓ నిర్ణయానికి వచ్చాను.

ఆయనోచ్చేలోగా నాకు కావాల్సినవన్నీ సమకూర్చు కున్నాను. సాయంత్రం ఆయనోచ్చి హడావిడిగా తయారౌతుంటే, "ఎవండి ఇక్కడ ఒంటరిగా వుండి నేనేం చేసేది? అందుకని నేను మా అమ్మనాన్నల వూరికి వెళ్ళొస్తానండి" అన్నాను.

ఆయన 'సరే' అనడంతో నేనూ బయలుదేరాను. "ఆయన వైజాగ్ వెళుతున్నారు. నేను మా పుట్టింటికి వెళుతున్నాను. ఇల్లు కాస్త గమనిస్తూ వుండండి" అని శాంతమ్మగారికి చెప్పి చెరో ఆటో ఎక్కాము. ఆయనెక్కిన ఆటో రైల్వేస్టేషన్ వైపు, నేను ఎక్కిన ఆటో బస్టాండ్ వైపు బయలుదేరాయి.

కాస్పేపాగి రైల్వేస్టేషన్ కు పోనివ్యమన్నాను అటోని. ఎందుకంటే నేను వెళ్ళాలనుకుంటున్నది మా పుట్టింటికి కాదు వైజాగ్ కి. ఆయనకు తెలీకుండా ఆయనోచ్చి పాటే నేను వెళ్ళాలి. అక్కడ వారిద్దరినీ రెడ్ హ్యాండ్ గా పట్టుకోవాలి. అది నా ప్లాన్. అందుకే ముందే సిద్ధం చేసుకున్న బురఖాని ధరించాను.

మొండి పట్టుదలతో రెండురోజులు వైజాగ్ లో ఆయన్ను నీడలా వెంటాడాను. అక్కడి నుంచి నేరుగా మా వూరు చేరుకున్నాను. అక్కడ నాన్నగారితో ఓ ముఖ్యమైన విషయం మాట్లాడి సాయంత్రానికి మా ఇల్లు చేరుకున్నాను.

రాత్రి పొద్దుపోయాక వచ్చారాయన. మరుసటి రోజు ఉదయం మామూలుగానే ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోయారు. ఆయన వెళ్ళిన అయిదు నిమిషాల తరువాత ఫోన్ మ్రోగింది. కార్డ్ లెస్ అందుకున్నాను. నేనూహించినట్టే ఆయన అజ్ఞాత ప్రియురాలి ఫోనది!

"హాయ్ సూర్యా డార్లింగ్! ఏమిటి బాగా అలసిపోయినట్టున్నావు! ఇవాళ ఆఫీసుకు వెళ్ళావా? ప్రయాణాన్ని బాగా ఎంజాయ్ చేశాము కదూ? నీ విషయం

ఏమిటో కానీ నాకు మాత్రం జీవితాంతం మరచిపోని మధురానుభూతిని మిగిల్చావు. అందుకు కానుకగా అందుకో ఈ ముద్దు." అంటు ఫోన్లోనే ముద్దు పెట్టింది. ఆమె అంటున్నది మౌనంగా వింటూనే గబగబా మెట్లు దిగి

క్రిందకు వచ్చాను నేను. క్రింద శాంతమ్మ లైట్ ఇంట్లోకి నడిచాను. నా అనుమానం నిజమైంది. ఆ అటు తిరిగి ఫోన్లో మాట్లాడుతుంది. ఇప్పుడు నేను కార్డ్ లెస్ లో వింటున్నది ఆమె గొంతునే!

ఫోన్ పెట్టేసి ఇటు తిరిగిన గీత నన్ను చూసి ఖంభితమైంది. "అ..క్కా... నువ్వా ఎప్పుడొచ్చావు?" తడవడింది.

నేను ఆమెను సమీపించి ఆమె కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ "మనిద్దరం ఒక తల్లి కడుపులో పుట్టకపోయినా నిన్ను నా సొంత చెల్లెలి లాగే చూశాను. అలాంటిది నువ్వు నా కాపురంలో చిచ్చు పెట్టాలని చూస్తున్నావంటే నేను నమ్మలేకపోతున్నాను. ఎందుకిలా ఆయన మీద నాకు చాడీలు చెబుతూ అజ్ఞాత ప్రియురాలి పాత్ర పోషిస్తున్నావు?" అన్నాను.

గీత భోరున ఏడుస్తూ నా కాళ్ళమీద పడిపోయింది. "నన్ను క్షమించక్కా..." అంటూ.

అరోజు మధ్యాహ్నం మా నాన్నగారు నేను చెప్పినట్టే గీత కోసం మంచి సంబంధం తెచ్చారు. వాళ్ళకు గీత నచ్చడం ముహూర్తం బాగుందంటూ తాంబూలాలు పుచ్చుకోవడం వెంట వెంటనే జరిగిపోయింది.

పాతికేళ్ళు నిండినా ఇంకా పెళ్ళి జరక్కపోవడంతో గీతలో ఏదో నైరాశ్యం చోటు చేసుకొంది. ఆ డిప్రెషన్ తో, పచ్చగా వున్న మా కాపురంలో అబద్ధాలు చెప్పి చిచ్చుపెట్టి మేము తగువులేసుకొని విడిపోతే చూసి ఆనందించాలనుకొంది.

ఇందులో కొంతవరకు నా తప్పు కూడా వుంది. ఆమె చెప్పింది మూర్ఖంగా నమ్మాను. దేవుడు లాంటి ఆయన్ని అనుమానించి నీడలా వెంటాడాను. అక్కడ ఆయన ఆయనోచ్చిపాటు ఓ బట్టతల పెద్దమనిషి తప్ప మరెవరూ కనిపించలేదు నాకు.

అప్పుడు... ఇంతవరకు జరిగిన సంఘటనలన్నీ మననం చేసుకుంటే ముందుగా నాలో అనుమానపు బీజం నాటిన గీత గుర్తుకు వచ్చింది. తరువాత, ఫోన్లో ఆస్త్రీ కంఠం ఎక్కడో విన్నట్టు అనిపించినా బాధలో పట్టించుకోలేదు నేను. స్థిమితంగా ఆలోచిస్తే- అది గీత పనేనని అనిపించింది. పనిలో పనిగా వూరెళ్ళి గీత కోసం వెంటనే మంచి సంబంధం తెమ్మని నాన్నగారితో చెప్పి వచ్చేశాను.

నేనూహించినట్టే ఆమె ఫోన్ చేయడం, పట్టుబడిపోవడం జరిగింది. ఇప్పుడంతో ప్రశాంతంగా హాయిగా వుంది నాకు. కానీ ఆయన్ను అనవసరంగా అనుమానించినందుకు గిల్టిగా వుంది.

ఆ రాత్రి ఆయన కౌగిలిలో గువ్వలా వొదిగిపోతూ, "నన్ను క్షమించండి" అన్నాను.

ఏమీ పట్టించుకునే మూడ్ లో లేరాయన. అందాల విందు ఆరగిస్తూ ఆనంద లోకాల్లోకి నన్ను లాకెళ్ళిపోతున్నారు!

